

"Mir — da, nasilje — nel
Nasilje vodi v revolucijo,
Revolucija pa v izgubo svobode."
Peace — Yes, Violence — No!
Violence leads to revolution. Revolution leads
to loss of Freedom.
(Papež Paul VI., za Novo Leto 1978)



slovenska DRŽAVA

FOR A FREE SLOVENIA

"A prince, whose character is thus marked by
every act which may define a tyrant, is UNFIT
to be the ruler of a FREE people".

American Declaration of Independence.

(4th of July, 1776)

LETNIK XXIX. — VOLUME XXIX. Avgust 1978

Published monthly by: Slovenian National Federation, of Canada, 646 Euclid Ave., Toronto, Ont., Canada

Številka 8. — No. 8.

PAPEŽ PAVEL VI.

ROMARSKI PAPEŽ UMRL V NEDELJU 6. AVGUSTA



SVETI OČE, PAPEŽ PAVEL VI.

*26. septembra 1877 — †6. avgusta 1978

Ob zaključku te številke je presunila ves svet in še posebno vse katoličane, da je zadet od kapi v poletni rezidenzi Castel Gandolfo odšel k Večnemu v starosti 80 let papež Pavel VI. 115. kardinalov od 130 živčih (15 jih je volil ker so stari več kot 80 let) iz vsega sveta se zbirajo v Vatikanu za izvolitev 263 naslednika svetega Petra. Voditelji držav in vsemogočih ver izražajo sožalje in svoja miljenja ob veliki izgubi tega vodečega borca za mir in izglajevanje mednarodnih sporov.

Naš list se pridružuje žalovanju in se klanja njegovemu spominu.

SLOVENC V KANADI

L'Osservatore Romano — 9. in 10. maja 1978 — Stran 3.

ZGODOVINA OD VCERAJ IN DANES

Franco Geo Gotti

Slovenska skupnost v Kanadi štije okoli 30 tisoč duš in je osredotočena v glavnem v industrijskih okrajih Toronto in Hamiltona na jugu ontarijske province. Majhne skupine žive tudi v Montrealu, Winnipegu in Vancouver-u.

Masovna emigracija Slovencev v Kanado je pričela kmalu po koncu prve svetovne vojne, a je dosegla svoj vrhunec po koncu druge svetovne vojne, ko so tisoči Slovencev zbežali pred komunističnim jarmom, ki je bil posledica vključitve Slovenije v komunistično Jugoslovansko republiko.

Znano je, da so emigrirali Slovenci v Kanado že v drugi polovici 19. stoletja, toda to so bili le posamezni slučajji, ki jih je težje zgodovinsko zasledovati. Toda sled zelo slavnega Slovenca, ki je postal slaven ne samo v Kanadi ampak tudi v Združenih Državah Amerike, namreč Friderika Baraga, misijonarja, ki je prišel v Z. D. leta 1831, je predvsem poznana. Duhovnik Baraga je posvetil svoj apostolat delu spreobračanja Indijancev Cippawa iz Michigan, Wisconsin in Minnesote. Posvečen za škofa leta 1853 je postal titularni škof Marquetteške škofije (na severni obali Michiganškega jezera). Na prošnjo Torontskega škofa je prevzel pastoralno skrb tudi za Kanadske Indijance, ki so prebivali v severno-zapadnem Ontariu na vzhodni obali Superiornega jezera. Po več kot 10 letih od njegove smrti spomin o velikem slovenskem misijonarju še vedno živi med prebivalci krajev Fort William (Thunder Bay-a), Nipigona, Pigeon River, Michipicatan Island, Sault-Ste. Marie in Garden River.

Škof Baraga je pripravil in objavil slovar Cippawa jezika in prevedel v isti jezik Sveto pismo, molitvenik in katekizem. Ko govorimo o Slovincih je nujno, da pokličemo v spomin vse politične dogodke v Evropi skozi zadnjih 20 stoletij, da pridemo do zgodovinskih korenin tega naroda pri katerem je zanimivo slediti spremembe časa in ga najti danes še vedno idealno združenega, kulturno živega, odločenega v navidezno brezupnem naporu ohraniti in posredovati svojim lastnim otrokom lastno identiteto.

Zgodovinsko je Slovenija zelo zanimiva dežela. Njena geografska lega jo postavlja na edinstveno cesto, ki povezuje Zahodno Evropo z Vzhodno Evropo. Rimske armade so korakale skozi Slovenijo na poti v podonavsko ozemlje in v Carigrad. Mesta Celje (Celea), Ptuj (Petovia), Ljubljana (Emona) so rimska mesta. Mnoge rimske ceste in rimski vodovodi so še hranjeni, posebno na deželi.

Rimski cesarji kot Publius Ehas Pertinax, Septimius Severus, Marcus Julius Filippus in Publius Lucius Valerianus so znanh razlogov nedemokratskega odnosa SRS do Drage v zadnjih letih. Vsekakor, časi se menjajo. Mogoče, bo letos zopet nastopila doba pristne "kulturne izmenjave"? **Poročevalec**

bili slovenskega izvora in so imeli mero značaja tega naroda. (Op. urednika. Pisec verjetno misli, da so omenjeni cesarji bili rojeni na ozemlju današnje Slovenije).

V svojih začetkih je slovenski narod živel od poljedelstva, ribolova in lova. Njegova kultura je bila primitivna in njegova vera poganška. Rimska je bila tudi predzgodovina Slovenije. Resnična zgodovina začneja v šestem stoletju; ta sovpada z velikim preseljevanjem narodov Evrope. V tem času so Slovenci zapustili doline Dnjestra in Dniestrja, emigrirali in se ustavili na ozemlju, ki ga še danes posedajo, kot Carintia (Koroška), Carniola (Kranjska), del Štirije (Stajerska) in nekaterih delih severno-vzhodne Italije, kot Tirol, Carnia, in zgornja Furlanija, in končno v Avstriji in Madžarski. Njihova emigracija ni posledica kakršnega načrtnega podjarmljenja ali ekspansije, ampak posledice pritiska drugih expansionističnih narodov. Luigi Solvini piše v svoji "Analogiji slovenske poezije", "da je ta majhen narod milijon in pol duš moči preživel na tako izpostavljenem ozemlju, je Evropski čudež".

Vaja ljudske demokracije

V novem ozemlju so Slovenci razvili politično-socialen sistem, ki je edinstveni primer ljudske demokracije. Ze v letu 700 AD je "Koroški vojvoda" bil izvoljen v splošnem glasovanju in vsi državljani, ki niso imeli kriminalne preteklosti, so imeli volilno pravico.

Zgodovina Enea Silvio Piccolomini (1405-1464), ki je postal pozneje papež Pij II. v svoji knjigi "De Europa" pod naslovom: "Carintia — obred ustoličenja novega kneza" opisuje obred ustoličenja novega kneza, kateremu je sam osebno prisostvoval, ko je na Koroko potoval na povabilo cesarja Friderika III. Glejte kako bodoči papež Pij II. opisuje obred, ki je odločno vplival na njegovo zgodovinsko-politično teorijo:

"V prostorni dolini, ne daleč od vasice St. Vid, kjer se še vidijo razvaline nekčega starega mesta, katerega ime je s časom izgubilo, je v sredini travnika velik marmornati kamen, ki zgleda kot nekak prestol. Na ta simbolični prestol se vsede kmet, kateremu po dediščinskem pravu pripada odgovornost predstavljanja VES narod. Okoli njega stoji številna množica, v glavnem kmetje. Z nasprotni strani travnika vidimo prihajati proti simboličnemu prestolu izvoljenega knežnega kandidata obdanega z plemenskim oblečenim in skratni obleki. Nihče, v spremstvu kneza, nima očividnega spoštovanja in ranka, enakega knezu samemu. Njegova obleka je kmečka, čevlji in klobuk kmečki; palica, ki jo drži v roki, je pastirska palica.

Ko ga kmet, ki sedi na marmarnatem prestolu vidi se približevati vpraša v SLOVENSKEM JEZIKU: "Kdo je ta

Vse SLOVENCE in SLOVENKE ter SLOVENSKE ORGANIZACIJE ki se še niso prijavile, sirom Kanade, ZDA, še posebej pa vse v Ontario in v Torontu,

NARODNIM NOSAM BO POSVEČENA POSEBNA POZORNOST vabi meddruštveni odbor

Slovenske Krščanske Demokracije in Slovenske Narodne Zveze v Kanadi,

s sodelovanjem in podporo številnih drugih organizacij na

PROSLAVO

60. LETNICE PROGLASITVE SLOVENSKE SVOBODE
29. OKTOBRA 1918. V LJUBLJANI NA KONGRESNEM TRGU

in
30. LETNICE PRIHODA PRVIH POLITIČNIH EMIGRANTOV
V KANADO

ki bo 29. oktobra (v nedeljo popoldne) v Torontu v hotelu Toronto (na vogalu Richmond St. W. in University Ave.

Program bo vseboval:

1. ob 2 uri popoldne slovesna sv. maša v katedrali sv. Mihaela — ki jo bo daroval prezvišeni torontski pomožni škof g. dr. Alojzij Ambrožič.
2. Po maši sprevid v hotel Toronto.
3. Po prihodu do 4 ure sprejem (reception).
4. Slavnostno kosilo z Akademijo.

Vstopnico dobite, če pišete in pošljete ček ali denarno nakaznico na naslov:

60/30 — (PROSLAVA)

P. O. Box 1394, Station 'B', Downsview, Ontario, Canada, M3H 5W3

Vstopnice za kosilo in akademijo so po \$15.- za odrasle in po \$10.- za mladino (vključno vse srednješolce,

MEDDRUŠTVENI ODBOR SKD in SNZ

IZ PISMA UREDNIKU . . .
Merrylands, 26. 6. 78.

DRAGA 1978.

Predvidevan sledeči program:

2. septembra slovesni začetek z nastopi javnih predstavnikov, nato predavanje: "IDEOLOGIJA IN DEMOKRACIJA". Strokovnjak bo razgrnil problematiko teh dveh kategorij — ideologija in demokracija — ki bistveno pogojujeta moderni svet. S humanističnega zornega kota si bo zastavil vprašanje, ali se ti dve kategoriji dopolnjujeta, ali pa se izključujeta. Po predavanju diskusija in družabnost.

V nedeljo 3. septembra ob 9. uri maša v parku Marijanišča, ob 10. uri drugo predavanje: "OD POSKUSA TOTALNEGA UNICENJA DO ZARJE NOVEGA KRŠCANSTVA". — Glede predavanja je rečeno: "Kakšen je videti po 60 letih ateizacijski podvig, ki ga je s pozicij totalitarne ideologije in prakse podvzela prva komunistična država v zgodovini — od Lenina preko Stalina in Hruščeva do Brežnjeva? Ali je bil Bog pod ozvezdjem srpa in kladiva likvidiran? Ali pa stojimo pred renesanco. Po predavanju diskusija.

Ob 16. uri "okrogla miza" na temo OB DRAMATICNI TRI-DESETLETNICI: "KOMIFORMA IN SLOVENSTVO". Kakšne so bile posledice zaradi revolucije Komiforma za slovenstvo na Tržaškem? Ali je "kominformistično razpoloženje" v Trstu že zgodovina, ali pa še naprej na tihem črpa slovensko življenjsko silo?

Iz gornjega se vidi, da se organizatorji ne pomišljajo imeti predavanja, ki bodo, kot upajo, vodila v živahno in nasprotujočo si debato.

Imena predavateljev javnosti niso predana. To verjetno iz po-

. . . Junjiško številko Slovenske države sem prebral in bil presenečen, ko sem videl moje pismo in poslano objavljeno z Vašim komentarjem. Se eno prošnjo imam do Vas, če nebo preveč. Namreč z Ivanom Kobalom sva prijatelja in kot bi vsraga tajnika Slovenskega Društva Sydney sem ga naprosil, da napiše bolj izbrpno o komunistični subverzivnosti v naših društvih . . . To je napravil in napisal v angleščini. Zato Vas prosim če bi tudi to objavili v angleščini, kakoršna je. To pa zato, da se razkrinka pravi obraz Jugoslovanskega Kulturbunda med slovenskimi izseljenci po svetu, zlasti za mlajši angleško govoreči rod je laže razumeti, še čita tudi v angleščini. Prilagam kopijo članka:

Where are we heading? . . . — Imamo po DUHOVNO SILO IN BOGA, s kakoršno je zmagoval Gandhi. Te sile moramo mobilizirati in propagirati med ljudstva, vsa zatirana ljudstva, ki imajo iste težnje kakor mi: Težnja po svoji lastni, svobodni državi. V zadnjih desetletjih je prilo to svetovno trenje bolj do izraza, ko mali narodi vstajajo, na pohod za človečanske pravice in ena najbolj temeljnih pravice je ta, da postane gospodar v svoji hiši in svoji zemlji kjer se more svobodno razvijati . . . Medtem ko spoštujemo pravice drugih, si moremo zagotoviti pravice tudi sebi. Z Božjo pomočjo, je vse mogoče in če viodimo vse sile, bo tudi našim bodočim rodovom zajamčena slovenska država v domovini. Tukaj ni vprašanje moči in števila, tukaj je vprašanje volje. V volji je moč.

S slovenskimi pozdravi

Jože Košorok.

človek, ki se tako junaško približuje?" Ljudstvo, ki stoji naokoli odgovori, da je ta, ki se približuje "gospodar dežele". Kmet ponovno vpraša: "Je on, ki želi dobro svojemu narodu, pravičen sodnik, ki štiti svobodo in ki brani in podpira krščansko vero?" Vsi odgovore: "Je in bo!"

Kmet nato zapusti prestol novoizvoljenemu knezu, ki vzame njegovo mesto. Nato ta pri me za meč, ki ga izdere iz nožnice, se obrne na vse štiri strani sveta in med tem objublja narodu, da bo pravičen sodnik. Eden izmed kmetov mu nato ponudi vodo iz kmečkega klobuka, ki jo nato knez izpije. Nato, sledeč množici in plemičem, se knez vzpne na griček in vstopi v cerkev posvečeno Mariji (Gospa Sveta), ki je bila, kot tradicija izpričuje, škofovski sedež.

Po cerkveni slovesnosti knez zamenja kmečko obleko z knežno uniformo z regalijami. Nato se povrne k knežjemu kamnu v sredini travnika, v spremstvu plemstva. Iz tega kamna nato delirazsodbe in izdaja sodne odloke tem, ki pravico iščejo.

Ta stari običaj je napravil na Sivia Piccolominija zelo velik vtič kot "edinstveni uradni simbol" iz katerega je črpal navdihenje za formulacijo svoje "kontraktualne teorije" to je prenositve oblasti od naroda na suverena, ki ga najdemo v njegovi tezi političnih ved pod naslovom: "De ortu et auctoritate Romani Imperii". Jean Bodin je povzel navdihenje iz "De Ortu . . ." za svoje delo: "De Republica" v kateri razjasnjuje teorija prenosa suverene oblasti od naroda na suverena. Dokazano je, da je Thomas Jefferson imel v svoji knjižnici eno francosko izdajo Bodinove "Republike". Tudi je dokazano, da je Jefferson smatral obred Ustoličenja Koroških vojvod kot nadalji dokaz k svo-

ji kontraktualni teoriji. Na isti teoriji so celo osnovane trditve, da so ga te ideje vodile pozneje pri sestavi Izjave Nezavisnosti Združenih Držav Amerike.

Visoka stopnja politične organizacije, ki jo je dosegel slovenski narod temu ni pomagala preprečiti neštevitih zapletljivih in tragedij, katere je moral ta narod prestatiti v teku stoletij. Vsaka politična sprememba, se posebej na Balkanu, je rodila posledice politične katastrofe nad tem narodom. Ekspanzijske ambicije sprva Bavarskih vladarjev, nato avstrijskih so presegale meje tega naroda posebno v zadnjih dveh stoletjih v vse smeri. Turški vpadi, madžarske intervencije in Habsburški vladarji so doprinesli še k nadaljnji razčlenitvi Slovenije. Četudi so odnosi do hrvaških in srbskih bratrancev bili v glavnem prijateljski, ti niso rodili nobenega političnega dobrobita v pogledu narodne suverenosti ali samostojnosti slovenskega naroda. Druga svetovna vojna je zadala "smrtni udarec" upanju na nezavisnost slovenskega naroda; zasedeni in decimirani s strani Osi v začetku in terorizirani, pobiti in podvrženi komunističnemu terorju med svetovno vojno in takoj po vojni, so Slovenci v nasprotju z njihovim upom bili inkorporirani v ozemlje jugoslovanske republike.

Slovenski narod je v veliki večini katoliški narod. V Kanadi je cerkev še vedno center slovenske skupnosti in na cerkev je pripadlo kot v preteklosti nalogo skrbeti poleg dušnopastirstva tudi vloga vzdrževanja kulturnega življenja. V cerkvenih doranah se vrše tečajji za učenje slovenskega jezika za otroke, se organizirajo vse kulturne in folklorne manifestacije te skupnosti. Približno dvajset duhovnikov, ki pripadajo Lazaristom in Salezijancem, so žup-

niki teh župnij v Kanadi.

Slovenska skupnost izdaja dve mesečni publikaciji: "Božja beseda", ki jo izdaja župnik Marije s Cudežno Svetinjo, preč. g. Kopač, Lazarist in neza-visna "Slovenska država".

Politično slovenska skupnost radi manjhnega števila nima "impakta", kot ga imajo druge, številnejše narodnosti. Kljub temu najdemo več poindincev slovenskega porekla v vrstah kanadskega katoliškega klera, v kulturnem svetu, v poklicih kot univerzitetni profesorji, zdravniki, advokati, duhovniki. Eden imed bolj slavil sinov slovenske skupnosti v Kanadi je prezvišeni g. dr. Alojzij Ambrožič, pomožni škof v Torontu.

Kot vse etnične skupine v Kanadi, se je morala tudi slovenska skupina prilagoditi kanadskemu življenju; toda med vsemimi grupami je slovenska najbolj odločna ostati živa in ohraniti svojo identičnost.

V zadnjih letih so se odnosi med domovino in kanadsko slovensko skupnostjo pomnožili, še posebno na kulturnem in verskem področju. Mnogi slovenski duhovniki, četudi odvisni od krajevnega ordinarijata v zadevah opravljanja duhovniških poslov, zavise, v kolikor so člani redov in kongregacij, od njihovih provincialnih predstojnikov v domovini.

Za zaključek, Slovenci v Kanadi, četudi daleč od svoje domovine, so v glavnem zadovoljni s svojim položajem.

• Za predsednika Društva katoliških teologov v Amerike je bila prvič v zgodovini izvoljena ženska — sestra Agnes Cunningham (St. Mary's of the Lake Seminary, Mundelein, Ill.). V svojem poročilu letni konvenciji je naglasila, da mora biti teologija za bodočo cerkev obenem znanost, modrost in služba.

slovenska DRŽAVA

FOR A FREE SLOVENIA

Subscription rates \$6.00 per year;
50¢ single issue.

Advertising 1 column x 1" \$4.20

Published monthly by
Slovenian National Federation of Canada
646. Euclid Ave., Toronto 4.

Member of C.E.P.F.

SLOVENSKA DRŽAVA izhaja prvega v mesecu.

Letna naročnina znaša: Za ZDA in Kanado \$6.-, za Argentino 375 pe-
zov, za Brazilijo 90 kruzairov, za Anglijo 30 šilingov, za Avstrijo 53
šilingov, za Avstralijo 3.75 avstr. L., za Italijo in Trst 1.200 lir, za
Francijo 900 frankov.

Za podpisane članke odgovarja pisec. Ni nujno, da bi se avtorjev
naziranje morala skladati v celoti z mišljenjem uredništva in
izdajatelja.



G. MIRKO GERATIČ 75-LETNIK



Mirko, duša zlata, priško srce, — upam da ne zameriš da so
naše čestitke nekoliko pozne.

Tam v začetku julija si obhajal, po Tvoji navadi čisto skromno
in tiho, svoj rojstni dan. Nalili bi Ti radi za to priliko rujnega
vinca od Marije Snežne v Slovenskih goricah, — a so razdalje
prevelike! Tako naj Ti bodo v uteho in v vspodbudo te kratke
vrstice, kot čestitke z željami desetih, stoterih, tisočev Slovencev.
Verujem, da ni več daleč dan, ko bomo lahko rekli, ne, ne
samo tisočev, — ampak milijon in še več Slovencev in Slovenk bo
vedelo za Tvoje ime, Tvoj rojstni dan!

Pred desetimi leti si nas obiskoval ob proslavi 29. oktobra v
dvorani Marije Pomagaj in pripeljal znak Slovenskega državnega
gibanja na naš novi prapor Slovenske Narodne Zveze v Torontu,
ko smo ga ob tisti preliki razvili. Letos pripravljamo vsi begunci
pred tiranijo, ki je zavzela vso Slovenijo, ki jo tako ljubiš, —
v veselju in žalosti, v težavah in uspehih, z bolejšo in vzvišenem
pričakanju zarje svobode, — slično proslavo — in Ti kličemo
kot takrat pridi in pridruži se nam spet!

Poznajo te v Ameriki kot "Toteja Stajerca", a mi te poznamo
kot našega Mirka, — mi te spoštujemo, kot vidica, ustanovitelja
našega lista, kot prvega urednika in administratorja, kot stalnega
in neumornega pobornika in podpornika ko Ti kličemo s pozna-
ne: "... kol'ko kapljic, tol'ko let, Bog Ti daj na svet živeti!"
Bog te živi Mirko, — in še na mnoga leta!

V. M. — UREDNIK

Toronto

• Slovenski katoliški dan, —
prvo nedeljo v juliju na cerkve-
nem letovišču v Boltonu je bil
žegnan z vsemi sadovi; lepo
vreme, nad vse dobra udeležba,
dobro izveden program in pa —
dobro razpoloženje udeležencev.
Prireditelji zaslužijo vso
pohvalo. Stari in mladi, vsi so
prišli na svoj račun.

• Društvo Slovencev "Baraga"
je dne 30. julija priredilo na
Slovenskem letovišču v Bolto-
nu XIX. Slovenski dan. Prire-
ditve, ki je trajala ves dan, se
je udeležilo nad tisoč sloven-
skih rojakov. Pri dopoldanski
službi božji, ki jo je daroval č.
g. Jože Kastelic, ki je v Toron-
tu na obisku iz Slovenije, je ta
zelo lepo govoril o Slovencih
in njihovi zvestobi katoliški
veri.

Popoldanska prireditev je ob-
segala bogat program dvanaj-
stih točk. Pozdravni nagovor je
imel predsednik društva "Ba-
raga", g. Otmar Mauser. Dve

folklorni skupini, ena iz Sud-
buryja in ena iz Toronta, so
hkrati z dvoma pevskima zboro
ma pod vodstvom g. Dušana
Klemenčiča in g. Ignaca Krži-
žmana zelo lepo prepletali osta-
li program. G. Vilko Čekuta je
z občutkom recital delo Mirka
Javornika v čast slovenski za-
stavi. Glavni govornik dr. Kuk
je prepričljivo govoril v smislu
glavne teme letošnega sloven-
skega dne: o vzajemnosti in
sodelovanju po geslu: "Z roko
v roki". Občinstvo je govornika
z velikim zanimanjem poslušalo
ter tu in tam istemu ploskalo.
Ob koncu nas je presenetila
še skupina štirih Goršičevih
bratov in sester iz Chicaga, ki
so nas v lepi slovenski razve-
selili z dvema slovenskima pes-
micama. Po tem programu je
sledila v dvorani Baragovega
doma prosta zabava. Čeprav je
bilo vreme malo hladno, a lepo
sončno, nas je vseeno lep pro-
gram ogreval, da smo letovišče
zvečer zapuščali v zavesti, da
smo Slovenci v Torontu in o-
kolici z lepo manifestacijo po-
novno utrdili slovensko zavest.

ZA VSE

PRAVNE

ZADEVE

SE PRIPOROČA

CARL VIPAVEC

SLOVENSKI ODVETNIK
IN NOTAR

The Simpson Towers, 401 Bay St. Suite 2000 - EM. 4-400

JEZOVO NOVO KNJIGO

"O ključnih vprašanih rane karantansko-slovenske zgo-
vine" bo dobiti tudi v uredništvu "Slovenske države", ka-
kor hitro bomo prejeli pošiljko iz Buenos Airesa. Cena 10
dolarjev. — Kdor pa želi naročiti knjigo po letalski pošti,
jo lahko naroči tudi pri avtorju:

Franc Jeza
Via di Prosecco 2
34016 Opicina
Trieste, Italy.

Priložite je 12 dolarjev (dva dolarja za letalsko poštni-
no), a ne v čekih, ker evropske banke ne sprejemajo čekov
na tako majhne zneske.

Knjigo je dobiti tudi v knjigarni Družbe sv. Mohorja
v Celovcu.

NE ZAMUDITE ENKRATNE PRILOŽNOSTI!

Sedaj lahko kupite originalno starinsko narodno slovensko nošo,
kaksne ni več mogoče dobiti. Dragocen ročno kovanih sklepanec
(pas). Obleka iz spreminjajoče temno rdeče svile vsa izdelana ročno,
samo v krilu je 4 metre blaga prešita s čipkami podložena. —
Edinstveno ročno vezena peča-petelin.

Ta narodna noša, v kateri se je poročila moja babica, bo najlepši
in najdragocenejši predmet v vašem domu. V njej boste na vsakem
shodu Slovencev v novi domovini kot žena kralja, ki je pred davni-
mi stoletji združeval ves slovanski rod.

Vse informacije s fotografijami v Toronto: 483-9208 (po 5 p. m.)

Ali če pridete v staro domovino v Ljubljani na naslovau:
NAMAR SASA, LJUBLJANA, KOROSKA ST. 2, JUGOSLAVIJA.

NAROCITE SE NA ZBORNIK "ALTERNATIVA".

V Trstu je izšel 1. junija zbornik "ALTERNATIVA"
na 40 straneh, z razpravami in drugim gradivom na temo
slovenske demokracije in slovenske države kot alternative
za sedanji totalitarni nenarodni režim v Sloveniji in Jugo-
slaviji.

Zbornik je dobiti v uredništvu "Slovenske države" in
v slovenskih pisarnah v Torontu in Clevelandu. Naroča
se tudi pri založniku:

Franc Jeza, Via di Prosecco 2, 34016 Opicina,
Trieste, Italija.

Cena 3 dolarje, z letalsko pošto 4 dolarje. Ne pošiljati
čekov, ker jih evropske banke ne sprejemajo za tako
majhne vsote.

Hamilton Ont.

• SLOVENSKA LETOVIŠČA.

9. julija me je zanesla pot v
Slovenski Park na križišču ceste
401 in 6. Skoraj nisem mogel
verjeti mojim očem, kako
lepo letovišče in dom z dvorano
imamo sedaj Slovenci na
tej strateški točki blizu Ham-
iltona, Kitchereja, Guelpha
in Toronta. Predana je bila u-
porabi 8. julija ob prisotnosti
kanadskih federalnih in lokal-
nih predstavnikov. Dvorana, ki
bi jo po velikosti, okusnosti in
lepoti postavil takoj za New
Torontsko, bo služila ne samo
za prireditve v okviru društva,
nego tudi za proke in druga
slavlja Slovencev in tudi dru-
gih etničnih skupin. To pa skozi
vse leto. Po velikosti zadošča
za skupine do 400 ljudi, dočim
je prostor za postajanje (par-
kiranje) neomejen. Letovišče
ima dosti vode za kopanje in
lepo kapelico. To letovišče vse-
likor dela veliko čast Sloven-
cem, ki ga bodo gotovo radi
obiskovali. Dvorana je primer-
no okrašena z simboli obeh na-
rodov, kar gre v prid kljubske-
mu odboru in članom, ker ne
povdajajo Slovensko narodno
zavest in tradicijo samo v be-
nim jezerom. Društva, ki imajo
v lasti letovišča, bi morala
misliti na mogoče večjo od-
prtost glede sprejemanja no-
vih članov. Razne "kulturne"
povezanosti nekaterih društev
imajo tudi za posledico neko
polarizacijo, kar gotovo ne po-
veča obiska. Premisliti bodo
vezanosti nekaterih društev
morala to posebno letovišče,
ki finančno dobro stoji, če bi
ne bilo umesto podvzeti nove
izboljšave, ki bi sicer stale ve-
liko denarja, a bi s tem po-

sedi, nego tudi v dejaju. Na
preostalih letoviščih se vrstijo
piknički, vendar z izrazitim zma-
njšanjem občinstva. Spraj-
jem se, kaj je temu vzrok. Opa-
žam, da je vedno težje do-
biti prostovoljce za delo. Slab
obisk je deloma pripisati silno
mali imigraciji in deloma ve-
dno večji intergraciji v kanad-
sko življenje, k čemur spada
tudi poletna hišica na jezeru.
To seveda v največji meri ve-
lja za "bogato" srenjo iz New
Toronta, ki ima še to srečo, da
je prometno najbližje različ-
daljšala življenje samemu le-
tovišču in organizaciji, ki jih
posедуjejo!
Peter Urbanc

Sudbury, Ont.

• Društvo Slovencev v Sudbu-
ry vabi na blagoslovitev novega
doma v nedeljo 6. avgusta, ki
so ga postavili na svojem leto-
višču. Maševal bo in dom blago-
slovil torontski pomožni škof
prezvišeni g. Alojzij Ambrožič.
Začetek maše je napovedan za
11. uro, popoldni pa blagoslo-
vitev in druge slovenskosti, ki
so v tej zvezi. — Castitamo
Slovencem v Sudburyju k tej
podjetnosti.

Chicago

• V "Ameriški Domovini", an-
glesiški del, se je v zadnjem ča-
su razvila prav živahna razpre-
va o "kulturni izmenjavi".
Sprožil jo je kaplan pri Sv. Vi-
du, č. g. Jože Božnar. Zadel je
žebež na glavo in mnogi mu
dajejo prav. Kakšna naj bo neki
ta "kulturna izmenjava", ki je
diktirana in vodena po Sloven-
ski izseljeniški matici v Ljub-
ljani, ki je orodje komunistične
vlade. Ta pošilja sem razne

50-LETNICA ANTIGONIŠKEGA GIBANJA

Letos poteka 50 let, odkar je
ustanovila univerza sv. Frančiš-
ka Ksaverija poseben oddelek,
Extension Department, posve-
čen socialni akciji. Delo tega
oddelka, ki je vsebinsko zelo
podobno delu, ki so ga oprav-
ljali med Slovenci Krek in nje-
govi sodelavci, je bilo omejeno
sprva na province Nova Škot-
ska, Prince Edward Island in
New Brunswick (primorske pro-
vince), toda kmalu so uspehi
privedli v Antigonish opazoval-
ke iz drugih kanadskih provinc,
iz ZDA (zlasti velik vpliv je ime-
lo gibanje na Puerto Rico) in iz
dežel v razvoju. L. 1959 je bil
zato ustanovljen poseben pod-
oddelek, Coady International
Institut. V tem Institutu se je

izobraževalo nad 2.000 oseb iz
dežel od Koreje do Argentine,
vsega iz nad 120 različnih držav.
Mnogi graduiranci instituta za-
vzemajo sedaj važne položaje v
širjenju združništva ter sploš-
nega družbenega in gospodar-
skega napredka v svojih deže-
lah, večje število je doseglo vi-
soke položaje v Cerkvi (škofje)
in politiki (ministri in poslani-
ki). Tudi v Kanadi so graduiran-
ci univerze dobro zastopani na
javnih mestih (n. pr. namest-
nik predsednika kanadske vlade
Allen McEachen, Wm. Gillis,
minister za rudo v vladi v Novi
Škotski, nadškof Joseph Mac-
Neil, Edmonton, kandidat za
voditelja konservativne vlade
Brian Mulroney itd.).

Proslava 50 letnice bo obsto-
jala iz več prireditev. Več za-
družnih organizacij je imelo
svoja letna zborovanja letos v
Antigonishu (n. pr. Liga kredo-
vitih zvez za Novo Škotsko,
mednarodna organizacija za-
družnih vzgojiteljev Association
of Cooperative Educators), Ex-
tension Department pa je prav-
kar končal konferenco, ki je
skušala kritično oceniti delo
preteklosti in določiti smernice
za bodoče. Jeseni bo poseben se-
minar, ki se bo posvetil vpra-
šanju dežel v razvoju. Temu bo
sledil seminar, posvečen pro-
gramom samopomoči v deželah
Srednje Evrope.

Darujte v tiskovni sklad S. D.

POČASTITEV GEORGA DAVIDOVIČA

Reprezentna organizacija
vseh združnih organizacij v
Quebecu, Zadrudni svet Kvebe-
ka (Le Conseil de Cooperation
du Quebec), je počastila prof.
Georga Davidoviča na letnem
zasedanju 14. junija t. l. s tem,
je podelila red za zasluge za
združništvo. Prof. Davidovič je
predaval združništvo na Con-
cordia University (preje Sir
George William University) v
Montrealu. Imel je dva tečaja,
enega v angleščini in enega v
francoščini. Po zaključku letoš-
nega leta je stopil v pokoj, toda
še vedno o združništvu. Nje-
gova knjiga "Towards the Co-
operative World", ki je nastala

na podlagi predavanj, ki jih je
imel pred leti v Coady Inter-
national Institutu v Antigonishu,
je bila prevedena v perzij-
ski, francoski in španski jezik,
skrajšana izdaja pa je izšla tu-
di v kitajščini. Prof. Davidovič
je bil prvi glavni tajnik Jugoslo-
vanske združne zveze, dokler se
je niso polastili komunisti.
Predaval je tudi na beograjski
Visoki ekonomski šoli in je iz-
dajal srbsko ekonomsko revijo.
V Kanadi je bil glavni ured-
nik dvojezične revije za javno
in združne gospodarstvo (Can-
adian Journal for Public and
Cooperative Economy).

Nove minimalne mezde

S prvim avgustom 1978. je stopil v veljavo nov zakon o
minimalnih plačah. Tukaj ga nakazujemo:

V veljavi

**1. avgust 1978.

Splošno plačilo na uro	\$ 2.85
Učenci se, plačilo na uro	2.75
Grandje in varnostni organi na gradnjah, plačilo na uro	3.15
*Plačilo na uro za osebe, ki strežejo alkoholne pijače v prostorih z dovolilnico	2.15
*Dijaki, plačilo na uro	2.15
Vozači ambulance in njih pomočniki, tedenska plača	136.80
Lovski in ribiški vodiči — za čas krajši od 5 zapovrstnih ur	12.50
5 ali več ur neglede če so zapovrstne ali ne	25.00
*Soba in hrana naslednjo maksimalno plačilo, upoštevajte, če sta soba in hrana všeta v izračunanje minimalne plače.	11.00
soba, tedensko	1.15
hrana, vsak obrok	24.00
tedensko	35.00
Soba in hrana, tedensko	

*nobene izpremembe od prejšnjih plač
**ves delovni teden, v katerega sovпада 1. avgust

Za vse nadaljne informacije o Novih minimalnih plačah ("Minimum Wage rates") in o "Employment Standards Act-u" pišite ali kličite:

Employment Standards Branch
Ontario Ministry of Labour
400 University Avenue
Toronto, Ontario
M7A 1T7
(416) 965-5251



Ontario
Ministry of
Labour

Employment
Standards
Branch

Hon. Bette Stephenson, M.D., Minister

tudi torontski pomožni škof dr.
Alojzij Ambrožič, ki je imel
mašo in pridigo.

• 19. julija je odpotovalo na
slovensko Korosko 24 fantov in

deklet. V Celovcu bo njihov
glavni stan, poslušali bodo raz-
na predavanja, hodili na izlete
ter tako spoznali zibeljko slo-
venstva Korosko.

Where are we heading?

In the June 1978 issue, our paper published a lengthy report on the conditions of our brothers and sisters in Australia and what methods left-wingers are using in an effort to take over their organizations.

In the meantime, we received a document from Australia which can be considered an official report on the activities of left-wing immigrants of the Slovenian Community. Since it can be paralleled to conditions developing lately in Canada, we are presenting it in full and in English, so that our youth will be able to read it. Particularly because Australian left wingers, in an attempt to obtain the upper hand in Slovenian organizations or youth movements use the well-known slogan: "The Association is a cultural and social association only and no member is allowed to engage in political activities within the Association".

Because the usage of these directives is also known here in Canada, we would like to bring the fact to the attention of our youth for their benefit and recognition of the dark forces working between us!

EDITORIAL BOARD

Modern history is changing this planet Earth into a much different place than the average forecaster would have predicted fifty years ago. The simple fact that whatever the human race now happens to be up to goes down or tape in one way or another has brought about an unprecedented pattern of worldwide interactions. Whatever takes place anywhere in the world may have instant international repercussions. A newsflash may cause simultaneous reaction in several countries and social groups have become much more conscious of their individual role in world affairs.

Many peoples, not long ago considered insignificant dying tribes, have risen to nationhood and self determination. Many ethnic groups, away from their homeland, unrecognisable in the big pot of forced assimilation, have emerged and defined themselves as worthy of recognition, with character and energy, ready to reassess and reshape the code of values, intellectual and cultural, under a new light of self-confidence.

It is here that world politicians and economists are starting to take notice and reconsider their stand. The underworld, the mafias, the fifth columns of the past have lost their criminal brilliance in the wake of internationally organized high-jackings.

What can we expect of a judge, conducting a case of violent subversion, who has been charitably advised to quit? And what can we expect of the common worker, asked to vote by show of hands, when he has made the mistake of joining a crowd of no-hopers led by political puppets?

The price of democracy is going up fast and those determined to rule the world are finding intimidation a practical and effective weapon.

How to replace a working democracy with the "democracy of the working people"? In other words: How to replace the Western way of life with the Communist system? Simple. It may take a long time, but this is the line to be followed: Take full advantage of your democratic rights. Praise and join democratic institutions. Sponsor and support the democrats: they don't object to this, nor do they suspect a stab in the back. When they've come far enough with their concessions, show them your strength, tell them they've reached the final goal of democracy, the "all-is-well system" of no opposition — and it's done!

In Australia not many are concerned about who is mowing what in the field of political change. Infiltration of unacceptable ideas and agents spreading them has drawn such a thin wedge into our democratic structure, with the excuse of changing times, that even

the old guards, such as could be found in the Returned Soldiers League, seem to have slackened their vigilance.

For one who is familiar with long established Communist tactics and spots from time to time the new international directives being put to work in the remaining bastions of democracy, this apathy is normal in and typical of the free Western society.

On the other hand, the occasional outburst of subversive activity or act of terror in our society and the subsequent discovery that even our police hold dossiers on many people not necessarily connected with common crime surprises and enrages the average Australian, who is starting to think for himself:

"Where are we heading? — What's happening to our democracy? — To what point can we extend our friendship with a country that hasn't held democratic elections for the past 33 years? Great friends they are, these people's democracies! Their flags are cheered by the growing number of the United Nations. They preach peace and freedom and put scorn and lies on millions of refugees, who still risk death rather than accepting slavery.

With all this in mind I wish to draw attention to what is happening behind the appealing handshakes of our high-ranking politicians, who go overseas to make friends with camouflaged, long range aggressors.

In this country we have our basic freedoms: freedom of speech, freedom of press, freedom of association. Hundreds of associations are being formed. Some disappear — for lack of support, not by suppression.

Ethnic groups enjoy excellent terms, while basic human rights are clashing head-on with unpleasant historical facts.

Yet the average Australian is unaware that politics and intimidation as a political weapon have penetrated deeply into our associations with the final aim of wrecking our democratic system.

Let me quote from "Documentation" (No. 638, Nov. 5, 1976 — Review of International Affairs) a document of the meeting of the Presidency of the Socialist Alliance of Working People of Yugoslavia, which concern the activities of Yugoslav expatriates:

"The Presidency notes that the organisation of clubs, societies and other forms of association by Yugoslav citizens abroad . . . has reached an important level . . . The Presidency strongly fosters their ties with their homeland . . . , resistance to assimilation and other negative influences . . .

In this connection the Presidency . . . stressed the need for greater and more effective action on all concerning educational work with young people and the children of our citizens temporarily employed abroad.

In carrying out these obligations, our embassies and consulates . . . should in future take an active part . . . in . . . backing those forms of association whose work is in line with our socio-political realities . . . , whose conduct is in line with the policy and interests of socialist, self managing and non-aligned Yugoslavia; it is also necessary to secure access to the officers of these associations . . . "

These are only quotations from a whole set of guidelines, which are not a dead letter, as it will be shown in the second part of this article.

The Slovene Association Sydney was founded some 25 years ago as a voluntary association. Its purpose was to unite and help the Slovenian migrants scattered around Sydney, to preserve the culture they brought with them from their homeland and to encourage Slovenian social activity. Its members were mainly political refugees and at the start there was no question of ties with the Communist government at home. However, times were changing, new migrants other than refugees were arriving and joining the Association.

Through the years several attempts were made to gather enough finance and purchase a suitable property, trustees were chosen to lead the enterprise and many set-backs were experienced. In October 1968 the Association bought a six-acre farm at Horsley Park. An old farmhouse was part of the property. Prospects looked bright for a while, a building project was started and in August 1971 the Association was incorporated as a company limited by guarantee, a non-profit organisation under Section 24 of the Companies Act, 1961.

Original rules of association provided that no Communist could be admitted to membership. However, with the influx of migrants in the late fifties and early sixties it became necessary to review the rules. Many of these new migrants wished to keep friendly contact with their homeland under the Communist regime and to visit their relatives occasionally. Therefore they preferred the Association to become politically neutral, so they could join in without prejudice to their links with Slovenia. For this reason, prior to incorporation, Clause 66 of the Articles of Association was voted in. It states: "The Association is a cultural and social association only and no member is allowed to engage in political activities within the Association".

Even so the friction between pro-Communists and anti-Communists became tense and resulted in a group of members breaking away from the Association shortly before incorporation and forming another club named "Triglav", which was and still is friendly disposed towards the government in Yugoslavia and enjoys its support.

One would have thought that this development would have solved all political problems among Slovenes in Sydney by giving a place to each side. It worked for while, both osso-

ciation progressing with new zest. But it wasn't long before some members of the original Slovene Association, including members of the committee, started looking towards the advantages offered by the red star, initiated ties with the Communist authorities in Slovenia and gradually replaced those members of the committee who would not agree with the new policy of forgetting the past and the real facts of the present.

The other association, "Triglav", showed great vitality and the support from Slovenia in the form of books, films, artists and other visitors became obvious.

In 1976 "Triglav" unveiled a bust of a Slovene writer, Cankar, the gift of "Slovenska Izseljenska Matica" (Slovene Expatriates Society), a government agency with head office in Ljubljana, the capital of the Republic of Slovenia, established to look after Slovene expatriates. At the unveiling ceremony the official flags of the Socialist Republic of Slovenia and the Federal Republic of Yugoslavia were displayed as demanded by the donor "Matica".

Not to be outdone by "Triglav", the committee of the Slovene Association Sydney decided to unveil in the lobby of its new building the bust of the greatest Slovene poet, France Prešeren. Some members of the committee entered into negotiations with "Matica" and arranged that this bust be again the gift of that organization. No mention was made of any conditions being attached to such "gift", but it became clear later that there were conditions and that some knew from the start what was in the bargain.

A showdown had to come eventually and a line had to be drawn between our democracy and the Communist version of freedom of association. Members of the Slovene Association Sydney became suspicious of the activities of some committee members and the results of the elections of the annual general meeting held on September 18th, 1977 clearly expressed a volatile situation.

Candidates for the committee included the core of the outgoing members but beside them there were four respected "democrats", shall we say, known for their anti-Communist attitudes. Interesting to note, the extreme right polled exactly twice as many votes as the extreme left.

The first regular meeting of the new committee showed that new energy had come forward and the unveiling and the blessing of the Association's flag on Sunday the 20th of November 1977 brought together many Slovenes. Again the greatest applause went to the extreme right — the Slovene chaplain who performed the blessing.

But the showdown was imminent. On Tuesday November 22, 1977 at the regular meeting of the committee a member formally proposed that the Slovene Association Sydney accept the bust of Prešeren from "Matica" in the same way as the bust of Cankar had been accepted by "Triglav" and that representatives of Slovenska Izseljenska Matica be invited to take part at the unveiling ceremony in February 19, 8.

Clarification was required and when it became clear that the gift from "Matica" and its representatives would have to be accompanied by the Slovenian and Yugoslav flags with

the red star, the secretary, one of the "democrats", spoke out his opposition, stating that a number of members would be against this turnabout and had the right to be consulted on this issue.

In the heat of the discussion that followed the chairman had prepared for a secret ballot but was out-shouted by cries that it was already known who was for the flag and who was against it. Six members raised hands in favour of the motion, four against, the chairman appearing unsure which side to take. The majority having been established, the secretary was instructed to write a letter to Slovenska Izseljenska Matica to the effect that the bust was accepted.

He indicated that he would need some assistance to word such a letter and promptly the former secretary offered her services. The next day a text of a letter was phoned to the secretary. No mention of the flag, let alone the red star, the controversial symbol. "We will receive Prešeren's bust and unveil it with the same solemnity and respect as Cankar's bust was received by Triglav".

To the question whether Cankar was received with the red star, the helping lady replied: "Of course. But in this letter there is no need to mention the flag".

The secretary weighed his reason and, instead of writing such a letter, called an extraordinary committee meeting for Saturday 3rd of December. At this meeting he declared that the red star should not be allowed on the Association's premises because it would spark off political friction among its members, contrary to Article 66.

Before the meeting was over, he was stripped of his function and a new secretary was appointed. In these circumstances he suggested an extraordinary general meeting, so that members might decide on the issue. Eight members of the committee, were against his suggestion, so he declared that he would call a meeting in his own right. He sought legal advice and sent notice to all members that a meeting would take place on the 8th January, one month before the announced unveiling of Prešeren's bust.

In answer to this action he received notice that the committee intended to expel him from the Association at a special meeting called for the 29th of December. He appealed, claiming his right to be dealt with by a general meeting of the members and not by the committee. As a result on the 29th of December, by secret ballot, only two members voted for his expulsion.

However, at the same time, the newly appointed secretary circulated a letter, advising all members that the calling of the extraordinary general meeting for the 8th of January was illegal and should be ignored. The former secretary reacted by seeking legal advice and asking the Supreme Court of New South Wales for a ruling. On Friday the 6th of January the Court ruled that the meeting was legally convened and that the defendants will not obstruct their proceedings.

So this meeting took place at Horsley Park as scheduled. Police had been called to keep an eye on the "trouble makers", which in this case were supposed to be the three committee members opposing the red star.

The president of the association, acting as chairman, called

"INTEGRAL"

Avstrijska revija INTEGRAL prinaša v 1. številki 3. letnika (april-maj 1978) na naslovnih strani sliko Edvarda Kocbeka. V številki je daljši članek Leva Detela opiše Kocbekovo življenje proti politični manipulaciji". Detela opiše Kocbekovo življenje vključno njegovo sodelovanje v OF in poznejše izključitev iz vseh pomembnih pozicij ter obsodbi k molku. Opisane je tudi njegov intervju v reviji Zaliv v Trstu, ki je spravljen v setovno javnost pokolj slovenskih domobrancev. Kocbeka samega držali objavo njegovih del (tiskane šele, ko je komunistična vlada samo popustila svoj pritisk zaradi zasedanja helsinkijske konference v Beogradu), toda več njegovih prijateljev je zašlo v težave. Detela omenja samomor pesnika Vojca Gorjana, obsodbo časnika Viktora Blažiča in sodnika Franca Miklavčiča, triletno zadržavanje rokopisa Borisa Pahorja "Snegovi Edena", prepoved Borisa Pahorja, da bi smel objavljati v Jugoslaviji ali tudi priti na obisk, prezgodnja smrt jezuita Truhlarja. Detela prikaže Kocbeka kot zagovornika pluralistične družbe in zagovornika od Beograda neodvisne Slovenije, kar bi bilo možno samo z uvedbo zelo obsežne decentralizacije, ki pa gotovo ni v

načrtu komunistične partije. Revija objavlja tudi odsek iz Kocbekovega partizanskega dnevnika 1943 in dva prevoda njegove lirike: Zemlja ter Zeleno.

V isti številki sta še dva članka, ki se nanašata na Jugoslavijo. J. F. Balvany piše o odnosih med Jugoslavijo in SSSR in pod naslovom "Narodni fanatizem slepi" ponatiskuje revija poročilo, ki je izšlo v švicarskem listu "Zeit-Bild" o hrvaškem načrtu, da bi izkoristili Hrvati pomoč Sovjetov, da mi razbili Jugoslavijo. Opomba omenja tudi, da je "Danica" te izjave demantirala.

NEMŠKI PREVOD KOCBEKOVH PESMI

L. 1969 je izšla v Frankfurtu/Main zbirka Kocbekovih pesmi v nemškem prevodu pod naslovom "Die Dialektik" (prevajalca Janez Gradišnik in Dieter Leise-gang), letos pa je izšla v nemškem prevodu druga njegova pesniška zbirka pod naslovom: "Edvard Kocbek, Dichtungen". Pesmi je prevedel Williams S. Heiling, ki je prevedel v nemščino že več slovenskih avtorjev: Ivana Cankarja, Srečka Kosovela in drugih.

closed the meeting against shouts of disagreement. Eight committee members walked away with him, three stayed and a large group of members remained in their seats. They called for the meeting to continue and promptly elected a new chairman. He put the motion about the flag to the meeting, with the result that approximately 40 members unanimously decided against the red star.

This decision, however, was completely ignored by the president and his followers and the preparations for the unveiling of Prešeren's bust went on as before. The question was still there, who will have the final say about the flag.

The three committee members opposing the red star sought advice once more and were told that no meeting had power over the committee, except to remove it from office. The only way, therefore, was to call another general meeting and try to remove the red star members.

This time the meeting was not opposed and was held in the Polish Hall at Canley Vale. The result was a clear-cut victory for the star: 144 votes to 67. On the outside this was a democratic landslide victory. On closer examination, it was a typical set-up of an undemocratic takeover.

Five days earlier 58 applications for membership were accepted by the committee on one side, 11 were rejected on the other. Membership was renewed for some, rejected for others. To the question why this was allowed to happen, one of the members replied: "We have to play it though!"

Many members didn't come to this meeting and didn't give their proxy vote to anyone just to keep their records clean for their visit to Slovenia. There was no intimidation, no blackmail, they said. But a classical example of this fine weapon popped up at the next committee meeting. The former secretary was being called a liar for stating that peoples were afraid of expressing their views against the red star and were concerned about their visas.

"Are they not?", he asked. "No!", the new secretary re-

plied. "But if you get the visa, I'll pay your fare!"

Fine logic indeed! No intimidation whatsoever!

The great celebration in honour of Prešeren took place as planned on the 12th of February 1978 and the flags of Slovenia and of Yugoslavia, both marked with the symbol of Communism, fluttered high above the Association's hall at Horsley Park between the flag of Australia and that of the Association. In the hall below, official guests from Yugoslavia, representatives of the Government, State and Federal, of Australia and ethnic and others officials heard the usual speeches. By every external look of things, this was a great cultural manifestation, approved and cheered by all. Behind the show, it was planned triumph of the one-party system prevailing in Yugoslavia over the normal freedom of association as we understand it in Australia.

I doubt very much if Mr. Mulloch, who officially unveiled Prešeren's bust, was aware of the purpose he was serving. His speech was innocent, his manner sincere and he wasn't expected to understand what the president of "Triglav" had to say in Slovene: "I am glad that I can congratulate your Association not so much for the unveiling of Prešeren's bust, but first and foremost for the unfolding of the Slovenian flag . . ." (See Rodna gruda May 1978, pages 12 and 13).

The flag was there all right and on it was the red star, the same one as we saw recently displayed behind Mr. Aldo Moro in the hands of the Red Brigades in Italy!

Can we take it? Can we allow this play to go on?

Ten weeks after the victory of the red star, when things have settled a little, the three rebels who opposed it were unanimously expelled from the committee, marking for the Slovene Association Sydney a new era of undisturbed collaboration.

And for Australia, the loss of yet another free association!

Indeed "democracy is on the retreat", as Lord Hailsham recently stated at the Sydney University.

Ivan Kobal

"TOVARIŠ ANDREJ INKRET"

ALI SE ŠALIŠ, ALI NAJ TE VZAMEMO RESNO . . .

Začetkom junija je režimsko "Delo" v Ljubljani prineslo dolgo in izčrpno poročilo izpod peresa Andreja Inkreta, o obisku ljubljanskega Mestnega gledališča v Kanadi in v ZDA. Poročevalec Inkret je potoval s to "kulturno izmenjavno" skupino po severnem kontinentu Amerike, po slovenskih naselbinah in bil navzoč pri vseh "Kulturnih izmenjavah", kot temu pravi. V svojem opisu o kanadskih in ameriških slovenskih naselbinah in doživetjih pri gostiteljih se je "tovariško izkašljal" v Delu se izkazal na svojski način "hvaležnega" do svojih gostiteljev. Ker je o tem njegovem poročilu obširno pisala tudi "Ameriška domovina", hočemo navesti le nekaj najbolj "krepkih" ugotovitev tega slovenskega novinarja-ahasverja — to v premislek vsem, ki so imeli karkoli opraviti z njim, in vsem onim, ki jih je "Widow Roslinka" tako močno zajela in navdušila. Dejali bi lahko "Ljubljana locuta, causa . . .!"

UREDNIŠTVO

Potem spet igra, kot pravijo, "koncert", tokrat v Torontu samem, v velikem auditoriju Osrednje Tehniške šole, na številki 725 Bathurst and Harbord. Dvornana je dobro zasadena, uspeh je izreden: v dvorani se odkriva čisto naivno, čisto otroško veselje nad komedijo in teatrom, čista popolna identifikacija z igro kakor med predstavo v lutkovnem gledališču za otroke.

Dvorana spremlja Golarjevo šplogro brez diha, grize nohte, trepeče — in se vsakega toliko časa sprošča v dolgih krohotih, v gromkem ploskanju, v strastnem navijanju za Golarjeve junake . . . To je nenavadno, to je neverjetno, si pravim, kakšni Slovenci!

Prigledali so se s svojimi pokromanimi limuzinami iz svojih hiš in hiše, od svojih angleških trav, oken in okenc, od svojih strojev in strojkov . . . Prihajajo samozvestni in gladki, z roko pomeljavajo globoko v (ameriškem) žepu, dobro negovani, bleščeči se, sportniki, z dvoumnimi nasmeški na ustih (češ, saj vemo, kako se preglebjejo stvari tega sveta, prav nič nas noben ne bo vlekel za nos) — in se potem zgrinjajo v veselo, noro spoznabo, v trans, ko začne pred njimi nekakšna prapopotna Rošlinka zapeljivati mlade dedce in "vice pokati" Potočjejo z roko ob roko vsake pol minute, stresaajo se v smehu in ugodju, uživajoči kakor otroci v igri ver in ven.

Pogovor z gostitelji, z Zarkom Petanom, o folklornem, o narodnih anahronizmih, polkah in potihah, o teatru, o Golarjevih šaloigr, o tem, kako so vstali v Ljubljani hudi glasovi zoper Rošlinko in ameriško potovanja Mestnega gledališča z njo, kako je ta repertoar resnično smešen in nemogoče, kako bo "Widow Roslinka" onkraj luže zastupljala nepokvarjene okuse, kakšna grozna degradacija gledališča in publike, da je sploh vse to podjetje.

Nič ne verjamem tistim, ki pravijo: najprej smo v Ameriko vozili tako imenovane narodnozabavne skupine in skupnice, potem pevske zbere in folkloro, danes vozimo "Widow Roslinko", se pravi teater lahke in najlažje sorte, jutri bomo kaj bolj resnega, na primer Cankarja in "Kralja na Betujnovi".

Nobeno poslanstvo "lepega duha" ni mogoče in ne realno nobeno prosvetljevanje, nikaršno "kulturregerstvo", nobeno postopno "vzdigovanje".

Prepričan sem, da bi gladko, kakor je dolgo in široko, tu propadlo vsakršno drugo gledališko delo zunaj kroga tako imenovane "ljudske igre", vsakršen teater, ki bi ne špekuliral — zavesno, priznam, premeteno — s folklorističnimi elementi, ki bi ne skušal igrati na karto starih dni in tradicije, ki je sicer mi več, ki pa je vendar v teh glavah, tukaj v Central Technical School Auditorium, Toronto, Ont., Canada, še vsa vroča, če ne sploh edina živa v zvezi s "stariim krajem". (Delo, 3. junija 1978).

Toljke le, — da ne gremo čisto mimo poročila A. Inkreta v ljubljanskem Delu. Do svojih gostiteljev se ni pokazal ravno hvaležnega in je sila enostranski, ko jih prikaže kot kulturne primitivce in prostake prvega reda, čeprav imajo "velike ameriške kare" ter hiše, ki so opremljene bogato a brez okusa in v glavnem nesposobni za kulturno rast in napredek. Kot pravi v poročilu, je bila "Widow Roslinka, teater najnižje sorte", vse kar zmorejo doumeti. Pa še to so dojemali, kot dojemajo naši otroci lutkovne predstave.

To Inkretovo poročilo je popolnoma enostransko in zna veljati do gotove mere za poznano nam progresivno skupino, ki je naklonjena sedanjemu režimu v Sloveniji, ki je njega in teater iz Ljubljane sprejela v goste. Mislim pa, da ima še celo ta skupina precej več kulturnega okusa in čuta, kot pa ji ga je on — v svoji "zahvali" pripisal!

Zdi se mi, da je ubral urednik Ameriške domovine prave strune v svojem članku: TAKIH OBISKOVALCEV — ne ZELIMO" (Stev. 98, 29. 6. 78), ko pravi med drugim:

... Ko je predstavljal slovenske naseljence v Kanadi in ZDA SR Sloveniji, jih je predstavljal v čim manj vabljivi luči, prav tako okolje, v katerem živijo, da ne bi budil v rojalki doma kako skomine po poti v svet . . . iz socialističnega raja.

Slovenski izseljenci v Kanadi in ZDA so na splošno brez dvoma na vsaj taki kulturni ravni, kot njihovi rojaki istega stanu in starosti v SR Sloveniji, pri tem pa so brez dvoma bolj razgledani in imajo širše obzorje. Slovenska družba v Kanadi in v ZDA nima samo prostakov, ki se jih tudi v SR Sloveniji ne manjka nemara ne le v samotnih, od sveta odrezanih naseljih, ampak tudi v sami Ljubljani, ima tudi svoj srednji stan in precejšnjo plast ljudi z visokošolsko izobrazbo.

Kulturno delo v Ameriki med Slovenci ima svoje zgodovino. Pevska kultura je še vedno na zgledni višini, prav tako je tudi igralska, četudi je odrskih nastopov precej manj, kot jih je bila pred leti. Clevelandška "Litija" in torontsko "Slovenske gledališče" (od svoje ustanovitve do pred kratkim je imelo že 100 predstav, katere vse so nakrtiljevale po vsebini in kakovosti "Vdovo Rošlinko" — Opomba uredništva SD), bi brez dvoma ne delala s svojimi predstavami sramote na kateremkoli diletantskem odru v SR Sloveniji.

Slovenske radijske oddaje v Clevelandu (dr. Milan Pavlovič), v Chicagu (dr. Ludvik Leskovar) in v Milwaukee (Vlado Kralj) lahko mirno postavimo ob stran onim v Sloveniji.

Med nami so živeli in delali pesnik Ivan Zorman, pisatelj in pesnik Karel Mauser, pesnik Marjan Jakopič, pisatelj Zdravko Novak in še nekateri. Še vedno sta med nami pisatelj Ivan Jontez in "Delu" tako dju-bi mojster slovenske besede pi-

satelj Mirko Javornik. V ZDA in v Kanadi deluje vrsta slovenskih izobražencev vseh poklicev uspešno in na vidnih, uglednih položajih . . .

Mi bi dodali, kot smo to že pribili v prejšnjih številkah, da odklanjami take kulturne izmenjave, ki so organizirane in vodene od Slovenske izseljeniške matice, ki javno vedno znova povdarja, da je njen cilj utrjevanje vpliva in podpore sedanjemu komunističnemu sistemu v Sloveniji in ne širjenju in ohranjanju slovenske kulture. PIKA.

KNJIGE IN REVJE

PAMATNICA SLOVENSKE JEZUITOV V KANADE 1952-1977. Uredila Felix J. Litva, SJ. in Jan Moravsky, SJ., izdali slovaški jezuitje v Cambridge, Ontario, 1977. Nad 230 strani, bogato ilustrirano.

Za obletnico ustanovitve slovaške jezuitske postojanke v Kanadi, ki je postala važno središče duhovnega življenja slovaških katoličanov v Kanadi, so izdali krasno spominsko knjigo, ki podaja pregled 25-letnega delovanja jezuitov med Slovaki v Kanadi. Prispevki so v slovaščini z izjemo 4 strani obsegajočega prispevka v angleščini: 25 years of the Slovak Jesuits in Canada, ki ga je napisal V. Dančo, SJ. Slovaški jezuiti sprva niso nameravali raztegniti svojega delovanja na Severno Ameriko, toda sovjetska intervencija l. 1968 je onemogočila vsako dejavnost reda v domovini. Tisti, ki so bili v tujini na študijah in tisti, ki jim je uspelo pobegniti, so se odločili, da se ne bodo stopili v druge jezuitske province, marveč bodo ohranili identiteto slovaške jezuitske province v zamejstvu. Tako so se odločili, da pridejo v Kanado, kjer je bilo manj duhovnikov, ki bi skrbeli za duhovno življenje Slovakov kot v ZDA. Najprej so bili v Guelphu, sedaj pa imajo svojo misijsko hišo v Cambridgeju (Ontario). Poleg obiskovanja razstresenih slovaških naselbin oskrbujejo sedaj tudi več župnij. Velik del njihovega delovanja je posvečen tisku. Izdajajo dve reviji mesečnik "Posol" ter četrtletnik "Echo" ter številne knjige verske in kulturne vsebine. Pamätnica ni samo odlična zbirka zgodovinskih podatkov o njihovem delu in posredno tudi o življenju Slovakov v Kanadi, ampak tudi dokaz njihove strokovne večnosti v tiskanju. Naslovno stran krasi slika Gaitske Madone.

— dreš

ALTERNATIVA. Zbornik za družbena vprašanja. Maj 1978. Založil in uredil Franc Jeza (Via di Prosecco 2, 34016 Opicina, Trieste-Trst, Italija), cena 2.000 lir, 41 strani. Novi zbornik, ki bo izhajal od časa do časa, je potreben po mnenju uredništva, ker "v vsem zamejstvu ni več lista ali revije (čeprav so nekateri pogumne), v katerih bi bilo mogoče povsem odkrito in kritično obravnavati splošno slovenske politične in družbene probleme". Prva številka prinaša naslednje članke. Pod naslovom "Politika" prispevek Alternativa (Franc Jeza), pod naslovom "Gospodarstvo" prispevka Nova ekonomija v Sloveniji (dr. Peter Urbanc) ter O osnovah gospodarstva v slovenski državi (Maks Arnsčak), pod naslovom "Kultura" Slovensko-skandinavske sorodnosti (Božo Prevoršek), pod naslovom "Problemi" Pismo iz Slovenije (Borut O.) in pod naslovom "Novela" fantastično povest Konec pošasti (Peter Feudek). V. Z. piše na kratko o pomenu industrijske proste cone na Krasu Odufitev ozem-

SLOVENEK - USTANOVITELJ CENTRA ZA ZDRAVLJENJE KRONIČNIH BOLEČIN

V COLUMBUSU, Ohio, je ustanovil slovenski zdravnik Ivan Podobnikar THE OHIO AND STRESS TREATMENT CENTER (1460 W. Lane Ave., Columbus, Ohio 43221). Posebnost tega zavoda je, da uporablja celotno (holistično) zdravljenje, ki je nekaj novega in obstoja poleg Podobnikarjevega centra samo še en podoben v La Crosse, Wisconsinu. Zdravljenje je intenzivno, vsestransko in holistično ter predpostavlja bolnika (kot telesno in

duhovno enoto. Celotni postopek zajame tudi bolnika samega in mu pomaga do realistične presoje lastnih omejitev ter možnosti. Po začetni preiskavi traja intenzivno zdravljenje dva tedna, toda bolnik je pod nadzorstvom še pol leta. Cilj zdravljenja ni samo, da trenutno odpravi bolečine, marveč da vzgoji bolnika za način življenja, ki bo preprečil vrnitev bolečin tudi v bodoče.

Dr. Ivan Podobnikar je študiral v Padovi in psihiatrjo v Ohiju in v New Yorku. Dve skupini bolnikov, ki so se podvrgli za dva tedna temu specializiranemu zdravljenju, sta bili tako navdušeni nad uspehom, da sta presenetili dr. I. Podobnikarja s priznalno in zahvalno plaketo.

• LJUBLJANA, YUGOSLAVIA

Inauguration of nonstop service from New York to Ljubljana, capital of the Yugoslav Socialist Republic of Slovenia, by JAT Yugoslav Airlines, gives direct access to Americans to still another facet of the varied travel scene that is Yugoslavia. In the sunwashed south, are the towns of Portoroz, Piran, Koper and Pular, with their relics of art and architecture spanning the centuries from Rome to Renaissance. The Julian Alps, soaring peaks up along the Austrian and Italian borders, offer slopes and ski amenities. Skiing at Bled is a lakeside-and-mountain place with a church or an islet where — legend says — ringing church bells made wishes come true. Bohinj is the home of World Cup competitions for cross-country skiing, and at Kranjska Gora are the World Championship Ski Jump Competitions. Slovenia is proud of its thermal spring health spas. The greatest concentration of healing waters in all Yugoslavia is found in Slovenia . . . If fine horses are your sporting taste in Slovenia find Lippizan stallions where they came from, at Lipica. Slovenians tell visitors that the caves at Postojna are Europe's biggest. On your way to them, you travel through photogenic castle-and-vineyard country . . . Ljubljana, a burgeoning city of 300,000, from its hill-crowning castle to the bright umbrellas of its market place, is a depository of Gothic Churches, Baroque houses, onion-domed or steep-roofed architecture. The city has been a crossroads of history since the days of Roman rule.

GLAS "KOROTANA" OB DESETLETNICI. 1978 (6). Za desetletnico izdaje prve številke Glasu "Korotana" ob priliki uradnega odprtja Korotana na Dunaju prinaša jubilejna številka poleg poročila ustanovitelja in ravnatelja Korotana p. Ivana Tomaziča ter nekatere spominske sliki vrsto pomembnih člankov. Bogo Grafenauer je prispeval razpravo "Korotana", zgodovinske pripombe k temu imenu Koroske. Uredništvo je priredilo slovenski izveček razprave o sv. Modestu, ki jo je napisal prof. dr. Erich Körner, generalni tajnik avstrijske lige za človekove pravice. Sv. Modest kot apolito Koroske je zasčitnik doma. Razprava same je pisana v nemščini in obsega z slikami nad 40 strani. Dr. Jožko Savli piše o "poslanstvu doma "Korotana", nekaj vrst je posvečenih spomenu prof. Antona Trosta, pianista in prvega rektorja Akademije za glasbo v Ljubljani, ki je umrl l. 1973 na Dunaju. Stevilka je zaključena s poročilo o novem domu "Koper" za študentke, ki obsega 3. in 4. nadstropje nove stavbe na Benogasse 21. V poletnih počitnicah sta oba doma na razpolagi turistom in posebno dobrodošli so Slovenci.

— dreš



MINISTER G. L. GROSSMAN NA KONFERENCI

CONSUMER INFORMATION CENTRE

Okrog 50 urednikov etničnih časopisov se je 27. julija t. l. udeležilo kosila z ministrom G. L. Grossmanom na sedežu ministerstva na 555 Young Street, kjer je ta razkazal prostore, ki so namenjeni informacijski službi potrošnikov. Če želite kakršnekoli informacije o tujakaj naštetih predmetih ali prodajah lahko obiščete informacijsko centralo, ali če kličete (tudi "collect") na (416) 963-1111 ali če pišete na:

Consumer Information Centre,
Ministry of Consumer and
Commercial Relations
555 Young Street
TORONTO, Ontario
M7A 2H6

Brušure, ki so vam brezplačno na razpolago no naslednje:
Buying a Car Including Tips on Rust Inhibition
Buying a Condominium
Buying Real Estate
Consumer Protection Act
Consumer Reporting Act (tudi v francoščini)
Getting a Mortgage
Guide to Ministry Services
Insurance, a Basic Guide for Consumers
Maintenance of Servel Propane Refrigerators
Motor Vehicle Accident Claims Fund
Oil Fired Space Heaters

Starting a Small Business
The Wise Consumer
Tips for Senior Citizens
Tricks of the Marketplace
Using Credit Wisely
Balance in the Marketplace —
A Consumer's Guide to the Business Practices Act (tudi v francoščini)

Balance in the Marketplace —
A Businessman's Guide to the Business Practices Act
Living in a Condominium
Credit and You (za žene)
Co-ops are for People
Franchising Facts
Inside Track on Tax Sharing
Protecting Your Travel Dollar

INFORMACIJSKI LISTI — INFORMATION SHEETS:

Portable Gasoline Containers
Insulation; Heat in Your House, Money in Your Pocket
The Mail Order Business: Protecting Your Dollar
Smoke Detectors: Worth the Price?
Hints for Homeowners: Avoiding Renovation Rip-Offs
Avoiding Phony Charities: How to be a Cautious Donor
Sorting out Transmission Trouble
Who does what in Consumer Matters?
Deciding on Siding: How to Get your Money's Worth



LARRY GROSSMAN, O.C.

Minister of Consumer and Commercial Relations

Larry Grossman, minister of consumer and commercial relations, is the M.P.P. for the Toronto riding of St. Andrew-St. Patrick. Born Dec. 2, 1943, Mr. Grossman attended the University of Toronto, graduating with a Bachelor of Arts degree with a political science major. In 1967 he earned an LL.B. degree from Osgoode Hall Law school.

Mr. Grossman, first elected to the provincial legislature in 1975 and appointed parliamentary assistant to the Attorney-General the following year, has served on many cabinet and parliamentary committees covering a range of topics including justice policy, Ontario Hydro, the Ombusman, social development, company law and public accounts. He was appointed minister of consumer and commercial relations in September, 1977.

As minister he is responsible for such diverse areas as consumer protection, liquor policy, rent review, registration of companies, the censor board, property registration, standards of insurance companies pension funds, real estate, business practices and securities.